

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

ΔΕΥΤΕΡΕΥΟΥΣΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

ΔΕΥΤΕΡΕΥΟΥΣΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ	
I. ΟΝΟΜΑΤΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ	
1. ΕΙΔΙΚΕΣ	
Εισαγωγή	ὅτι, ὥς
Εκφορά	1. Οριστική 2. Δυνητική οριστική 3. Δυνητική ευκτική 4. Ευκτική πλάγιου λόγου
Συντακτική θέση	α) Αντικείμενο β) Υποκείμενο γ) Επεξήγηση
2. ΕΝΔΟΙΑΣΤΙΚΕΣ	
Εισαγωγή	μὴ (φόβος μήπως γίνει κάτι) μὴ οὐ (φόβος μήπως δε γίνει κάτι)
Εκφορά	1. Οριστική(πραγματικός φόβος) 2. Υποτακτική(προσδοκώμενος φόβος) 3. Ευκτική πλάγιου λόγου(εξάρτηση από ρήμα ιστορικού χρόνου)
Συντακτική θέση	α) Αντικείμενο β) Υποκείμενο γ) Επεξήγηση
3. ΠΛΑΓΙΕΣ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΕΣ	
Εισαγωγή	<u>Ολικής άγνοιας</u> →εἰ(μή, οὐ), εἰ-ἤ, εἴτε-εἴτε, πότερον ἢ <u>Μερικής άγνοιας</u> →τίς, πόσος, ποῖος, ὅς, ὅστις, ὅσος, ὁποῖος, ποῦ, πόθεν, πῶς, ὅπου, ὥς, ὅπως.
Εκφορά	1. Οριστική 2. Υποτακτική 3. Ευκτική πλάγιου λόγου(εξάρτηση από ρήμα ιστορικού χρόνου)
Συντακτική θέση	α) Αντικείμενο β) Υποκείμενο γ) Επεξήγηση
II. ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ	
1. ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΕΣ	
Εισαγωγή	ὅτι, διότι, ὥς, ἐπεὶ, ἐπειδὴ
Εκφορά	1. Οριστική 2. Δυνητική οριστική 3. Δυνητική ευκτική 4. Ευκτική πλάγιου λόγου
Συντακτική θέση	Επιρρηματικός προσδιορισμό αιτίας

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

ΔΕΥΤΕΡΕΥΟΥΣΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

2. ΤΕΛΙΚΕΣ	
Εισαγωγή	ἵνα, ὅπως, ὥς
Εκφορά	1. Οριστική 2. Ευκτική πλάγιου λόγου
Συντακτική θέση	Επιρρηματικός προσδιορισμός του σκοπού
3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΕΣ	
Εισαγωγή	ὥστε (μετά από τελεία ή άνω τελεία εισάγει κύρια πρόταση), ὥς
Εκφορά	1. Οριστική 2. Δυνητική οριστική 3. Δυνητική ευκτική 4. Ευκτική πλάγιου λόγου 5. Δυνητικό απαρέμφατο
Συντακτική θέση	Επιρρηματικός προσδιορισμός του αποτελέσματος
4. ΧΡΟΝΙΚΕΣ	
Εισαγωγή	ὅτε, ὅταν, ὁπότε, ὥς, ἐπεί, ἐπειδή, ἐπειδάν, πρίν, ἕως
Εκφορά	1. Οριστική 2. Υποτακτική 3. Ευκτική 4. Ευκτική πλάγιου λόγου 5. Απαρέμφατο (πρίν + απαρέμφατο)
Συντακτική θέση	Επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου
5. ΥΠΟΘΕΤΙΚΕΣ	
Εισαγωγή	εἰ, ἐάν, ἄν, ἥν.
1 ^ο είδος: πραγματικό	εἰ + οριστική οποιουδήποτε χρόνου→κάθε έγκλιση
2 ^ο είδος: μη πραγματικό	εἰ + οριστική ιστορικού χρόνου→δυνητική οριστική
3 ^ο είδος: απλή σκέψη	εἰ + ευκτική→δυνητική ευκτική
4 ^ο είδος: προσδοκώμενο	ἐάν, ἄν, ἥν + υποτακτική→οριστική μέλλοντα
5 ^ο είδος: επαναλαμβανόμενο στο παρόν μέλλον	ἐάν, ἄν, ἥν+ υποτακτική→οριστική ενεστώτα
6 ^ο είδος: επαναλαμβανόμενο στο παρελθόν	εἰ + επαναληπτική ευκτική→οριστική παρατατικού ή αορίστου +άν
6. ΕΝΑΝΤΙΩΜΑΤΙΚΕΣ	
Εισαγωγή	εἰ καί, ἐάν καί, ἄν καί, ἥν καί, καί εἰ, καί ἐάν, καί ἄν, καί ἥν, οὐδ' εἰ, μήδ' εἰ, οὐδ' ἐάν, μήδ' ἐάν, μηδ' ἄν, κἄν.
Εκφορά	1. Οριστική 2. Υποτακτική 3. Ευκτική
Συντακτική θέση	Επιρρηματικός προσδιορισμός της εναντίωσης
ΑΝΑΦΟΡΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ	
Εισαγωγή	ὅς, ἥ, ὅ, ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, ὅστις, ἥτις, ὅ,τι ὅσος, ὅση,

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

ΔΕΥΤΕΡΕΥΟΥΣΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

	ὅσον, ὁπότερος, ὁποτέρα, ὁπότερον, οἷος, οἷα, οἷον, ὁποῖος, ὁποῖα, ὁποῖον, ὅπου, ὥς, ὥσπερ, ὅπως.
Ονοματικές	1. Ὑποκείμενο 2. Αντικείμενο 3. Κατηγορούμενο 4. Επεξήγηση
Επιρρηματικές	1. Αιτιολογικές 2. Τελικές 3. Συμπερασματικές 4. Ὑποθετικές 5. Παραβολικές 6. Τόπο 7. Τρόπο